

מ"ת 65214/01/20 - מדינת ישראל נגד נביל חמוד, אדהם היבי

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 65214-01-20 מדינת ישראל נ' חמוד(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 15098/2020

בפני מבקשים נגד משיבים
כבוד השופט ניצן סילמן
מדינת ישראל
1. נביל חמוד (עציר)
2. אדהם היבי (עציר)

החלטה

1. בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים כנגדם.
2. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירת שוד בנסיבות מחמירות ושיבוש מהלכי משפט.
3. על פי הנטען בכתב האישום, הנאשם 1 (להלן "נביל") ביצע מספר עסקאות להמרת מטבע וירטואלי (ביטקוין) עם חברת בר תיווך סחר וחליפין שבבעלות בר מיטלמן (להלן "בר").
4. העסקאות בוצעו באמצעות עובד של בר, מר אור דן (להלן "המתלונן"). נביל היה מעביר לבר מבטע וירטואלי, באמצעות האינטרנט, ולאחר קבלת אישור על העברת המטבע, המתלונן היה מעביר לנביל כסף מזומן בסכום המטבע/ מטבעות שהועבר.
5. נאשם 2 (אדהם) הנו בן משפחה של נביל.
6. ביום 11/1/20 סיכום נביל עם המתלונן ועם בר על ביצוע עסקה, לפיה כנגד העברת מטבעות וירטואליים, ימסור המתלונן לנביל סך של ₪ 96,400 במזומן. בהתאם לסיכום, הגיע המתלונן לאזור ביתו של נביל בכאבול, ברכב מסוג לקסוס, כשהוא נושא עמו סך של ₪ 96,400 במזומן, וכן כספים נוספים שנועדו לשימוש אחר (בסך של כ- 5,000 ₪ ו- 1,000 \$).
7. נביל פגש במתלונן מחוץ לביתו של נביל, וביקש ממנו לנסוע אחריו לבית אדהם; נביל נסע ברכב פולקסוואגן, והמתלונן אחריו. משהגיעו כולם לבית אדהם, טענו המשיבים כי העבירו לבר את המטבעות; המתלונן יצר קשר עם בר וזה הודיע למתלונן כי המטבעות טרם התקבלו; בשעה 21:35 לערך, בעוד המתלונן מתכתב עם בר, תפס נביל את הטלפון הנייד של המתלונן, זרק אותו לכיוון אדהם, ואדהם שלף חפץ הנחזה להיות אקדח
8. נביל חטף את תיק המתלונן בכוח בעוד אדהם מכוון החפץ לעבר המתלונן; מתוך התיק נטל נביל ₪ 96,400

במזומן ויתר הכספים הושארו בתיק לבקשת המתלונן.

9. המשיבים הובילו את המתלונן מחוץ לבית אדהם ובחזרה לרכב הלקסוס; המתלונן נכנס לרכבו כשאדהם נושא עדיין האקדח ואת הטלפון הנייד של המתלונן; אדהם הכווין את המתלונן בנסיעה מחוץ לכאבול בעוד נביל נוסע מאחוריהם בפולקסוואגן; המתלונן מחה על כך שהמשיבים שדדו אותו ואדהם אמר לו, מהלך הנסיעה, כי הוא אינו רוצה לסכן את חייו וכי המתלונן יחזור לביתו בריא ושלם

10. אדהם הבחין כי בלקסוס פועלת מצלמת רכב, ולאור חששו ממה שתיעדה, תלש אותה ממקומה ונטל אותה.

11. משהגיעו אדהם והמתלונן בקרבה לצומת כאבול (כביש 70) הורה אדהם למתלונן לעצור את הרכב, זרק לעברו את הטלפון הנייד, יצא מהלקסוס ועבר לפולקסוואגן של נביל שנסע אחריהם; המשיבים נמלטו עם הכסף ועם המצלמה.

12. המשיבים טוענים כי לאור הודעות המתלונן, קיימת תשתית ראייתית לכאורית בתיק, אם כי עצמתה, אליבא המשיבים, נמוכה- זאת בין היתר לאור סתירות קיימות, לאור העובדה כי אין כל הגיון בגרסה לפיה הותירו כספים בידי המתלונן, ובמיוחד לאור העובדה כי לטענתם בוצעו עסקאות ביטקוין. המשיבים טענו כי מדובר בצדדים אשר עשו ביניהם לא אחת עסקאות בעבר, ואין כל סיבה שיסטו מנוהגם

13. המבקשת מפנה לחומר הראיות, ומטעימה כי הודעות המתלונן סדורות.

הראיות-

14. כבר מדוח פעולה "נו" מסר המתלונן גרסה- המתלונן פירט כי הוא שליח של חברת צ'ינג'ל, והגיע לבצע המרת כספים, עם אדם שחברת ההמרה עובדת באופן קבוע; כבר בשלב זה זוהה נביל כמי שאיתו אמורה היתה העסקה להתבצע; המתלונן סיפר לשוטר סיבוני אלירן, כי נשדדו ממנו כ- 90,000 ₪. המתלונן סיפר לשוטר כי אדהם נסע עמו ברכב ונגע במספר מקומות (מהם נלקח זיהוי ט"א); המתלונן ציין כי המשיבים איימו עליו באקדח

15. סיבוני מתאר כיצד הגיע בעזרת המתלונן (!! לבית נביל, ואז נעצר נביל; מיד לאחר מכן על פי הכוונת המתלונן (!) הגיע כוח משטרת לבית אדהם; המשטרה הגיעה לבית אחיו של אדהם- וג'די (שם נמצאו סמים וכספים) ומיד אח"כ לבית אדהם; אדהם לא נמצא בבית אותה עת (אשתו הייתה בוכייה).

16. ראה גם דוחות פעולה של רס"ר פורטל בר, רס"ל מקלד פראס (נ"ז), רס"ר קובי איתי (נ"ט).

17. יחד עם נביל נתפסו 5 פלאפונים (נספח "ס")

18. במקביל- המשיבים אמנם נטלו את מצלמת הדרך, אך כרטיס ה"סים" של המצלמה נותר ברכב; ביום 15/1/20 נערך דוח צפייה בכרטיס זה; במצלמה נשמע המתלונן וכן אדהם; אדהם מבהיר למתלונן כי הכסף הזה לא בשבילו; אנחנו לא גנבנו אותך ולא גנבנו את הבית שלך; המתלונן משיב "זה כמו לגנוב אותי" - אדהם אומר לו בבקשה תיסע אתה, תחזור הביתה ותגיד לו (ככל הנראה לבר- נ.ס.) כך עשו וכך וכל וכך בסדר.

19. מזכר "פו" כולל את שיחת המתלונן למוקדנית 100 ביום האירוע; בשיחה מתאר המתלונן כי נשדד, ע"י שניים

שאיימו עליו עם אקדח; המתלונן מתאר כי גנבו לו גם את מצלמת הדרך, מתאר את מיקומו; המתלונן מוסר את מ.ר. הרכב בו הוא צופה במרדף אחר המשיבים (במקביל נשמע המתלונן משוחח עם מעבידו, בר ומתאר אותו הדבר). המתלונן מתאר כי גנבו ממנו מעל 90,000 ₪, ומתאר מסלול הימלטות רכב המשיבים; תוך כדי השיחה מועברים למשטרה (באמצעות המעביד בר) פרטי המשיב נביל

20. ביום 13/1/20 בוצעו עימותים בין המשיבים ובין המתלונן; המתלונן זיהה את אדהם כמי ששלף את הנשק; המתלונן זיהה את אדהם כמי שנסע ברכבו, עם הנשק, לקח את מצלמת הדרך, ואיים. בשלב העימות, אישר אדהם כי המתלונן הגיע לביתו עם נביל, לשם עשיית עסקה, וכי אכן נסע עמו מחוץ לכאבול ברכבו (על מנת להכוונו), כשהכול ברוח טובה

21. דברים אלו חזרו בעימות מול נביל (תוך ששם חידד המתלונן את דבריו של אדהם ביחס למצלמה, וכן כי אדהם החזיק האקדח בימינו בעת הנסיעה

22. עימות נוסף בוצע בין בר לבין נביל; בר התעקש כי לא הועברו ביטקוין (עימות 21/1/20)

23. מרבית המתואר לעיל שב גם בהודעות שנגבו בתיק

24. כך- תיאר בר את טיב העסקאות בעבר עם נביל (הודעה 11/1); עוד תיאר בר (הודעה 19/1) את תנודתיות המטבע ועל כן העובדה כי השליח (המתלונן) היה עם סכום הגבוה בכרובה, מעל לסך המיועד של 85,000 ₪ (המרת 3.3 ביטקוין). עוד הובהר כי העסק של בר לא מבצע עסקאות הקפה- העסקה משולמת מראש או כנגד העברת ביטקוין.

25. בהודעה מיום 21/1 אישר בר כי העביר הודעות מהטלפון שלו, ללא עריכה, לחוקר טארק, כשהודעות אלו כוללות שיחות עם נביל ושיחות עם אור דן (המתלונן).

26. המתלונן מסר אף הוא מספר הודעות בתיק; בהודעה מיום 12/1/20 סיפר המתלונן הכיצד המתין לאישור העברת הביטקוין, פנה פעם אחר פעם ובינתיים נביל עישן; כשהוא סיים הסיגריה הוא קם, תפס הפלאפון של המתלונן, ו"תלש את הפלאפון מהיד שלי"; בינתיים שלף אדהם אקדח. המתלונן הפציר בנביל לא לעשות שטויות אך נביל השיב- "בר עוקץ אותי. אל תדאג אתה לא קשור לזה... תשאיר את התיק ותתלווה לרכב". המתלונן מספר כיצד נלקח מהתיק סך של 96,000 ₪ (הותירו לו אצת כספיו האישיים) ובהמשך כיצד אולץ לעלות לרכב ולהסיע את אדהם; אדהם, אליבא המתלונן, "יושב לידי והנשק עליו בצד". המתלונן, לתשומת הלב כי מהתלונן מספר כי היה רכב שלישי ("נביל נוסע מאחורי והרכב השלישי מאחוריו"). בשלב זה מציין המתלונן כי אדהם שם לב למצלמה, ושוחח עם נביל אם לקחתה; בעצה אחת, עם נביל, החליט אדהם שהוא לוקח את המצלמה מהרכב, עד אשר ירד מהרכב ואז החזיר הטלפון הנייד למתלונן. המתלונן מדגיש כי המשיבים נגעו בכסף בידיהם. בהמשך מציין כי הרכב ה"שלישי" נעלם.

27. בהודעת המתלונן מיום 21/1 שב המתלונן על עיקרי הדברים; המתלונן מציין כי אינו יודע סוג האקדח שהחזיק אדהם, אך זה הוחזק כל הזמן מימינו של אדהם; גם בשעת הנסיעה, אליבא המתלונן, החזיק אדהם בנשק, כשהוא צמוד לדופן הרכב. (המתלונן מסביר הטענה בעימות). עוד מבהיר המתלונן כי אדהם ליווה אותו מאחור למכונית, כשבתחילת הדרך ראה אותו אוחז באקדח.

28. בהודעה נוספת מאותו יום אישר המתלונן כי העביר תוכן השיחות שערך, בינו ובין בר, ישירות למשטרה ללא עריכה.

29. המשיבים עצמם מסרו גם הם הודעות

30. בהודעת נביל מיום 12/1/20 הכחיש נביל התלונה מכל וכל; נביל סיפר כי הגיע אליו המתלונן ומשם לקח אותו נביל לבית אחותו; שם, אליבא נביל, ישבו הצדדים וספרו את הכסף "ואפילו שלחתי את בעלה של אחותי שיוציא אותו מהכפר". נביל טען כי פיזר את הכספים בסך של 85,000 ₪ (לאנשים להם הוא חייב). נביל התעקש כי מדובר בעסקה בה העביר את הכסף לפני 4 ימים.

31. בהודעת נביל מיום 13/1 חוזר נביל על הגרסה ומציין כי היו למתלונן כספים נוספים (כמו 20,000 דולר ועוד 40,000 ₪); נביל מסביר כי בינו ובין בר "יש אמונה" ועל כן לא היה מודאג מהעברת הביטקוין שבוצעה לגישתו 4 ימים עובר לאירוע (ראה שו' 118 ואילך).

32. ביום 14/1 כבר מעומת נביל עם ממצאים ראשוניים; תחילה מעומת נביל עם טענותיו לגבי כיוון נסיעתו (שו' 48); נביל מתחיל להשיב "לא יודע" (שו' 66). בחקירה נוספת מאותו יום מאשר נביל כי סרטון שהושמע לו כולל איום (אך מדובר בשיחה בין אדהם ובין המתלונן, שיחת "מצלמת הדרך"); ר' הודעה 14/1 (שניה) שו' 19.

33. ביום 16/1 מעומת נביל עם טענותיו לגבי פיזור הכספים- אותם אנשים להם טען כי הוא חייב טוענים כי לא קיבלו כספים; בהודעה מיום 21/1 מאשר נביל כי נסע אחרי הלקסוס עם רכבו; נביל מסרב לאשר כי הדובר ברכב של אור בשלב זה הוא אדהם (למרות התאמת הזמנים והאירוע)

34. ביום 23/1 כבר מוטחות כלל הראיות בנביל; נביל שומר על זכות השתיקה

35. הודעות אדהם מתחילות ביום 12/1; אדהם מציין כי נביל היה אצלו בבית עם "בחור יהודי"; אדהם מספר כי ראה שאותו בחור (המתלונן) נתן לנביל כסף, "והלכו". אדהם מוסיף כי הבחור לא ידע לחזור ואדהם החזיר אותו לצומת של הכפר- עלה לידו ברכב והקפיץ אותו. בהודעת אדהם מיום 13/1 חוזר אדהם בצורה יותר מפורטת על גרסתו (שו' 36 עד 41); לטענת אדהם נסע עם המתלונן וחזר הביתה בטרמפ; נביל כלל לא היה בנסיעה מאחור (שו' 43); אדהם טוען כי לא ראה את אור מוסר כסף לנביל (שו' 56, שו' 58).

36. ביום 21/1 כבר טוען אדהם כי חזר עם נביל; בחקירה שניה מאותו יום מעומת אדהם עם תוכן הדברים ממצלמת הדרך; בשלב זה מציין אדהם "אין לי מה להוסיף". משנשאל אדהם מדוע אור נדרש לבקש את הטלפון שלו מאדהם משיב אדהם כי אינו יודע; אדהם מכחיש כי מדובר בקולו ומרב לענות תשובות קונקרטריות.

37. בהודעת אדהם מיום 23/1 שומר אדהם על זכות השתיקה

38. עוד בחומר החקירה קיים העתק ההתכתבויות בין בר לבין נביל ובין בר לבין אור בשעת העסקה (לפי ההתכתבויות לא הועברו המטבעות)

39. בין לבין בוצעו תרגילי חקירה (מזכרים של גוני גהגאה מיום 15/1 ומיום 16/1 סומנו ע"י כב' ס. הנשיא השופטת תדמור (במ 3 ב 3א) וע"י כב' השופטת בוגדאנוב (במ4).

40. בתרגיל שבין נביל לאור, נשמע אור אומר לנביל כי בר אמר לו שאם נביל רוצה שהם יורידו את התלונה, עליו להחזיר קודם כל את הכסף; נביל בשלב זה מכחיש את איומי האקדח.

41. בתרגיל החקירה בין אדהם לנביל, מזהיר אדהם את נביל מפני הקלטה; חרף זאת מגיעים המשיבים לשוחח על האירוע; על פי מתליל התרגיל- אומר נביל לאדהם "לא מפריע, זה דיבור סתמי, .. בזמן שהיה השוד ובזמן שהדבר קרה אין עדים ואין ראיות". (19:38). בהמשך מצוין נביל - "אם אחזור בי קצת לאחור, הייתי עושה מכה אחרת/שניה" (על פי התמליל- 25:08). בהמשך מצוין נביל "טוב שנתתי לדינא עשר אלף". (29:44).

סיכום

42. אין צורך להרחיב הדיבור כי מצויים אנו בשלב לכאורי- בשלב בו אין צורך בקביעות מהימנות או עובדות 'מוחלטות'; גם כאשר מדובר בראיות נסיבתיות, ניתן לקבוע קיומה של תשתית לכאורית ובלבד שהמסקנה המסתברת העולה מאותן ראיות נסיבתיות, מצביעה על פוטנציאל הרשעתי ממשי.

43. הלכה פסוקה היא כי תשתית ראייתית לכאורית, אף שהיא מורכבת ממסכת של ראיות נסיבתיות, עשויה להוות תשתית מספקת לצורך מעצר עד תום ההליכים מקום שיש בה כדי לבסס סיכוי סביר להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו (ראו: בש"פ 5046/05 קאסם נ' מדינת ישראל (טרם פורסם), פסקה 10 להחלטה; בש"פ 1466/04 זדה נ' מדינת ישראל, ובלבד שהראיות לכאורה ככל שהן נסיבתיות תהיינה על פניהן בעלות עוצמה שיש בה להוביל למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכויי ההרשעה (ראו בש"פ 991/99 מדינת ישראל נ' קנילסקי (לא פורסם)))" בש"פ 1238/06 אזערי נ' מדינת ישראל (15.2.2006)].

44. כעת יש לבחון התשתית כאן

45. מארג הראיות בפני מביא למסקנה לפיה קיימת תשתית לכאורית להוכחת האישום, ואין כל פגם בעצמת תשתית זו.

46. ראשית- התנהגות המתלונן בזמן האירוע- מתיישבת יותר עם גרסת שוד מאשר עם גרסת עסקה- המתלונן נשמע מדבר עם מעבידו, רודף אחרי הרכב ששדד, נשמע נסער, ומכווין את כוחות המשטרה לאזור; מדובר במובהק בשיחות בזמן אותנטי, ועל כן אמינותן גבוהה; השיחות מלמדות כאמור על העדפה מובהקת של גרסת השוד.

47. שנית- עדויות המשיבים כוללות סתירות- כך למשל לעניין הסעת אדהם לאחר הירידה מרכב המתלונן, כך לעניין הנסיעה לצומת יבור או חזרה לכאבול, תשלומי החובות (והעדים ששללו זאת) ועוד.

48. שלישית- התכתובות ביום האירוע מתיישבות גם הן עם גרסת השוד ולא גרסת העסקה; עד הלום לא הוכחה העברת ביטקוין.

49. רביעית- מצלמת הדרך- מדובר בפריט משמעותי ביותר אשר למעשה אין לו הסבר פרט לסיטואציה של שוד. לא רק התוכן שהוקלט במצלמה עד עקירתה, המתיישב עם שוד, אלא גם עצם עקירת המצלמה.

50. חמישית- תרגילי החקירה- כל תרגילי החקירה הניבו תוצאות; גם השיחה של אור עם נביל לימדה כי גם בשלב מאוחר משמעותית דרש אור כי ישיבו למעבידו את הכסף (דבר המתיישב עם שוד); מקל וחומר השיחה בין המשיבים- שיחה שלמדה לכאורה על שוד, מכה, וכיו"ב.

51. שיטת- לאחר שמוטחות במשיבים הראיות, עוברים המשיבים לשמירה על זכות השתיקה; גם בכך יש לחזק המארג.

52. בנסיבות אלו איני סבור כי יש פגם כלשהו בתשתית הראייתית ויש בה פוטנציאל הרשעתי עם עצמה נאותה. לכל היותר ניתן להכיר בכך כי המשיבים חסו על השליח- המתלונן בכל הנוגע לכספו האישי, אך אין בכך לגרוע מהעצמה ביחס למיוחס להם בכתב האישום

53. נוכח שמדובר בביצוע של שניים, במציאות שנראתה לכאורה כמתוכננת מראש, אגב שימוש בחפץ הנחזה להיות אקדח, סכום משמעותי, חרף קיום יחסים עסקיים, איני סבור כי מדובר במקרה בו ניתן לבחון חלופה מבלי להיזקק לשירות המבחן.

ניתנה היום, ט"ו שבט תש"פ, 10 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.